

Z 81679
A

KOLDUSNÓTÁK

⟨Harsányi Kálmán⟩

Tizenkét zeneköltemény énekhangra és zongorára

szerző

VÁRKONYI BÉLA

II. füzet, op. 15

- 3. Nem haltál meg
- 4. Azt mondják
- 5. Egyszer este

Ára 3 Korona – netto

Az összes jog, beleértve az előadási jogot is fenntartva.

A kiadók sajátja.

RÓZSAVÖLGYI ÉS TÁRSA

cs. és kir. udvari zeneműkereskedése

BUDAPEST

02.40

BETTLERLIEDER

⟨Kálmán Harsányi – Géza Polgár⟩

Zwölf Tondichtungen für eine Singstimme und Klavier

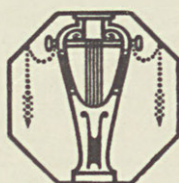
von

BÉLA VÁRKONYI

II. Heft, op. 15

- 3. Niemand weint
- 4. Ach man sagt
- 5. Einst erzählte

Preis Mk. 2.50 netto

Sämtliche Rechte einschließlich Aufführungsrecht vorbehalten

Eigentum der Verleger

RÓZSAVÖLGYI & CO.

K. und K. Hofmusikalienhandlung

BUDAPEST UND LEIPZIG

Debreceni Egyetem
Egyetemi és Nemzeti Könyvtár

III

Nem haltál meg...Niemand weint...

Várkonyi Béla, Op. 15, 1. sz.

Andante

Ének

Zongora

p *sempre legato*

p

Nem hal - tál meg, nem si - rat - nak, Mé - gis el - te -
Nie - mand weint, bist nicht ge - stor - ben, nur ich wei - ne,

pp

met - lek. Nem vol - tál te so - ha e - nyém,
wei - ne. Du bist nie - mals mein ge - we - sen,

f

Mé - gis meg - köny - nyez - lek. Si - rod - ra sem
Tot für mich al - lei - ne. Dein Grab wer - de

te - szek fej - fát, Mé - gis meg - ta - lá - lom,
ich ja fin - den oh - ne Kreuz auf ein - mal

Lel - kem lesz a sír - em - lé - ked, Sbol - dog - ta - lan -
Und mei - ne ge - broch - ne See - le Wird dein trü - bes

1.p 2.p
sá - gom. sá - gom.
Grab - mal. Grab - mal.

IV Azt mondják... Ach man sagt...

Moderato, lugubre

Várkonyi Béla, Op. 15, 2.sz.

Ének

Zongora

mf *p* *f* *molto rit.*

p a tempo *p*

Azt mond-ják, hogy nem sze-retsz már,
Ach man sagt, Du liebst mich nicht mehr

Azt mond-ják, hogy el - fe - led - tél,
Und hast mich schon längst ver-ges-sen,

mf

Azt is mond-ják, hogy i - ga-zán so - ha so - ha nem sze-ret-tél.
Dass Du mich gar nie - mals lieb-test, Kannst auch herz-lich nicht mehr küs-sen.

mf

mf **Molto più mosso**

És én mé-gis hi-szek ben-ned, Mint a vad a fé-ti-sé-ben,
Fel-sen-fest ist doch mein Glau-be, Wie der Ko-ran dem A-ra-ber,

f *f rit. pesante* *sf* *p* *sf* *p*

rit. **Tempo I**

Mint az a - rab a ko - rán - ban, Mint a szent az üd - vös - ség - ben, És tu - dom, hogy va - la - mi - kor
Hei - lig, wie Fe - tis dem Wil - den, Wie das Heil dem frommen Pa - ter, Und es wird die Zeit noch kommen,

fz p ff rit. p

*Red. **

ancore string. sin al ff

El - jösz hoz - zám még te egyszer, Mi - kor már én moz - du - lat - lan, vi - rá - gok közt, hal - va fekszem,
Wo du mich noch woll - test lie - ben, Doch wer - de ich un - ter Blu - men, Un - be - weg - lich, tot da - lie - gen.

p ancora string. sin al ff mf p mf cresc.

ff molto appassionato *ff allargando ed decresc.*

És te, ki az el - sőt ad - tad Csók - kal hin - ted a ko - por - sőt, És zo - kog - va le - he - led majd
Du gabst mir die er - sten Küs - se, Schluchzend hauchst Du mir den letz - ten Kuß auf mei - ne blas - sen Lip - pen

ff molto appassionato ff allargando ed decresc.

A - ja - kam - ra az u - tol - söt.
Auf den Sarg den Al - ler - letz - ten.

*Red. ** *8va bassa*

V

Egyszer este...Einst erzählte...

Várkonyi Béla, Op.15, 3. sz.

Allegretto tranquillo

Ének

Zongora

p

Egy - szer es - te
Einst er - zähl - te

mf *f* *p*

sempre legato

jó a - nyám - nak El - mond - tam egy kis me - sét. Oly szo - mo - rú
ich ein Mär - chen Mei - nem gu - ten Müt - ter - lein. Trau - rig war das

volt a vé - ge! Rész - vét csil - lant föl sze - mé - be' És egy köny - nyet
End' des Lie - des! Trän - ge - thau - ten Au - gen - lie - des Schaut es gar mit -

tör - le szét.
lei - dig drein.

Az - tán ül - tünk
Selbst-ver - ges - sen
a tempo

poco rit.

mf el - me - reng - ve So - ká moz - du - lat - la - nul... Egy - szer csak
sa - ben wir dann Still bei - sam - men träu - mend da... „Hat der Held die

p molto cresc.

e string. ré - mült kér - dé - se úgy szi - ven ta - lált!
gro - ße Pla - ge... So dringt's mir durch's Herz! *dramatico*

e string. *sfz ff*

ff **Largamente**
„Sa hős e Sok csa - pást túl - él - te?“
„Ach sa - ge Hat er's doch ü - ber - lebt?“

sfz ff

p senza canto
„Túl!“
„Ja!“

pp misterioso *pp* *molto tranquillo e rall.* *pp*

R. és TSz 3447

Budapest, 1904. V.
Röder C.G. Leipzig Budapest.

190/2682-1968.

